

Marit Silje Årnes Husabø

Emne: Opprop fra fylker til Stortinget om opprinnelsesgarantier - VEDLEGG
Vedlegg: Ren norsk kraft.doc

Viktighet: Høy

Fra: Niklas KalvÅ, Tessem [<mailto:niklas@kraftfylka.no>]

Sendt: måndag 12. juni 2017 19:08

Til: jon.aasen@mrfylke.no; tellef.inge.morland@austagderfk.no; olehaa@ostfoldfk.no; sven.tore.lokslid@t-fk.no; even.aleksander.hagen@oppland.org; solveig.ege.tengesdal@rogfk.no; anne-marit.mevassvik@ntfk.no; tore.sandvik@stfk.no; Rune.Hogsnes@vfk.no; per.gunnar.sveen@hedmark.org; roger.ryberg@bfk.no; cecilie.myrseth@tromsfylke.no; fylkesordforar@hfk.no; Jenny Ellaug Følling <jenny.folling@sfj.no>

Kopi: Damman, Terje <Terje.Damman@vaf.no>; Tomas Norvoll <tomnor@nfk.no>

Emne: Opprop fra fylker til Stortinget om opprinnelsesgarantier - VEDLEGG

Viktighet: Høy

Hei,

På vegne av fylkesrådsleder Tomas Norvoll i Nordland og Fylkesordfører Terje Damman i Vest-Agder, ønsker Samarbeidande Kraftfylke (Kraftfylka) å få til et felles fylkeskommunalt opprop for å endre ordningen med opprinnelsesgarantier (les mer om ordningen og utfordringene nederst i eposten). Vi ønsker å få med alle aktuelle fylkesordførere/fylkesrådsledere. Vi håper at du kan stille deg bak vedlagte opprop for økt grønn vekst regionalt. Saken gjelder Stortingets behandling av Industrimeldingen i plenum 15.6. I en merknad fra næringskomiteens innstilling står det:

”Disse medlemmer vil understreke at det må være sammenheng mellom fysisk krafteksport og eksport av opprinnelsesgarantier, og ber regjeringen sikre en praktisering av opprinnelsesgarantiordningen som ivaretar et slikt prinsipp.”

Vi er opptatt av at våre regionale grønne kraftressurser skal bidra til økt verdiskaping i våre regioner. Norge er ett av bare to land i verden som har overskudd av fornybar kraft. Ordningen med opprinnelsesgarantier gjør det mulig for internasjonale industriaktører å kjøpe Norges største konkurransefortrinn, «grønn kraft», og flytte denne ut av landet for en relativt lav kostnad (ca. 0,3 – 0,4 øre/kWh). Dette skaper et feilaktig inntrykk av at når norsk kraft blir brukt i Norge fremstår den som "skitten". Ordningen er dermed et hinder for utvikling av vår industri, og svekker vår attraktivitet for nye industrielle etableringer (f.eks. grønne datasenter).

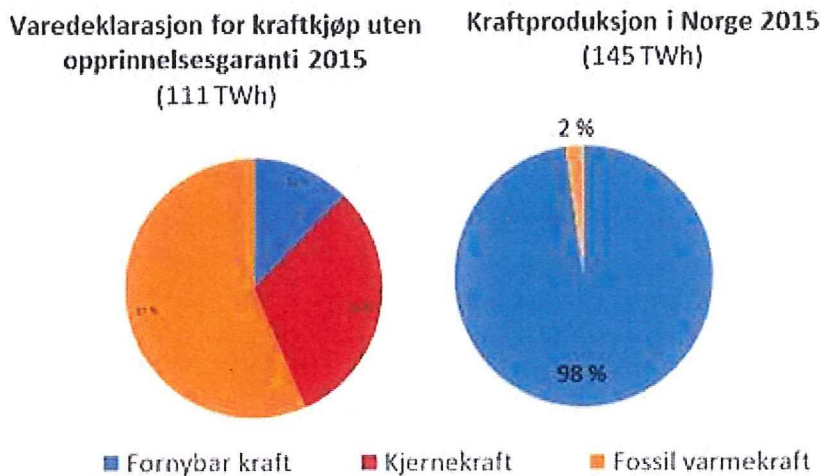
SU Siden behandlingen skjer onsdag denne uken, trenger vi samtykke til å delta på oppropet innen tirsdag 13.6 kl. 15:00.

Mvh,

På vegne av Tomas Norvoll, fylkesrådsleder Nordland og Terje Damman, Fylkesordfører Vest-Agder,

Niklas Kalvø Tessem, Daglig leder Samarbeidande Kraftfylke (Kraftfylka), tel: 91571046

Tilleggsinformasjon:

Figur: varedeklarasjon kraftforbruk Norge (2015) og kraftproduksjon Norge (2015), Kilde NVE

Vedtak i Kraftfylka:

Styret fastholder at en viktig målsettinga for Kraftfylkas arbeid er en balanse mellom vidare utvikling av kraftbransjen, fornybarsatsing og regional foredling av kraftressursene. Tilgang til kortreist fornybar kraft er et konkurransefortrinn for Kraftfylka som må kunne utnyttes til det beste for verdiskapinga i regionen, samtidig som dette også er den klimamessig beste løsinga.

Når det nå settes i gang en prosess for å endre innretningen på opprinnelsesgarantiordninga bør Kraftfylka følge denne med sikte på å ivarata fornybarregionenes interesser. Saken og prosessene er komplekse. Kraftfylka bør delta i relevante høringsprosesser, men forøvrig søke samarbeid med andre aktører med større kapasitet.

Under utdrag for rapporten "De energipolitiske målene i Agder og EUs Vinterpakke" (s. 20-21) utarbeidet for Agderfylkene av Adapad Consulting (februar 2017)

"3. Ordningen med opprinnelsesgarantier

EU er opptatt av at bevisste forbrukere skal kunne ta grønne valg. Derfor har EU etablert ordningen med opprinnelsesgarantier, som gjør det mulig for forbrukere for eksempel i Tyskland å kjøpe «grønnheten» fra norsk kraftproduksjon, uavhengig av faktisk fysisk kraftoverføring. Dette har gitt norske kraftprodusenter øke inntekter (anslått til 300-500 MNOK/år). Fra et forbrukerperspektiv og for inntjeningen til norske vannkraftprodusenter har ordningen klare positive elementer.

Fra et norsk verdiskapingsperspektiv er utfordringen med ordningen todelt:

1. Ordningen med opprinnelsesgarantier gjør det mulig for internasjonale industriaktører å kjøpe Norges største konkurransefortrinn, «grønn kraft», og flytte denne ut av landet for en relativt lav kostnad. For eksempel sikrer Apple at deres nye datasenter i Danmark kun bruker grønn kraft gjennom kjøp av opprinnelsesgarantier (blant annet fra Norge). Norske produsenter tjener noe på å selge «grønnheten», men verdiskapingen for Norge, Agder og trolig for kraftprodusentene over tid, blir langt lavere enn om Apple hadde valgt å etablere seg i Norge. Basert på ulike analytikerens anslag, kan en legge til grunn at økt forbruk i Norge øker gjennomsnittsprisen med 0,2-0,3 øre/kWh per TWh økt forbruk. Et datasenter på 1 TWh bidrar dermed til økte inntekter for norske vannkraftprodusenter på

mellom 260-390 MNOK. Et tilleggsmoment er at kostanden knyttet til inngrep ifm utbygging av fornybar kraft og tilhørende nett-infrastruktur påføres lokalt/regionalt. Det kan derfor argumenteres med at verdiskapingen også bør forbli lokal/regional gjennom at grønt forbruket også må etableres i regionen.

2. Den andre utfordringen med ordningen er at den skaper et feilaktig inntrykk av at norsk kraft brukt i Norge er "skitten". Dette kan skape utfordringer for både ny og eksisterende industri.

I Vinterpakken foreslår EU at opprinnelsesgarantier som oppstår fra ny kraftproduksjon som mottar subsidier, blir solgt direkte og brukt til å redusere kostnaden knyttet til subsidiene. Aktørene vil derfor ikke både få subsidier og verdien av opprinnelsesgarantier.

Viktige momenter:

Opprinnelsesgarantier gjør det mulig å eksportere et av Agders største konkurransefortrinn ut av landet (for en til nå lav kostnad). For den regionale verdiskapingen i Agder (videreutvikle Eyde-bedriftene, etablere ny kraftforedlende industri og grønne datasentre), vil det derfor være best om ordningen med opprinnelsesgarantier fjernes eller endres, slik at internasjonale aktører må etablere seg i regionen for å kunne «grønnvaske» sin egen virksomhet. Når «grønnheten» er solgt ut av landet, fremstår norsk forbruk som «skittent»."